

DE MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de tegemoetkoming voor schade aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest
 - Principiële goedkeuring

1. INHOUDELIJK

1 Situering

Het ontwerp van decreet, waarvan dit voorontwerp van besluit de uitvoering regelt, werd door het Parlement goedgekeurd op 18 mei 2016 en door de Vlaamse Regering bekrachtigd op 3 juni 2016.

2 Context: aanleiding voor de nieuwe regelgeving, omschrijving van het probleem, beoogde doelstelling

De wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen werd vervangen door het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest.

De uitvoeringsbesluiten op de wet van 1976 zijn hierdoor ook achterhaald. In het nieuwe decreet werd gekozen voor meer procedurele eenvoud en een actualisering. Deze principes moeten ook vertaald worden in de uitvoering van het decreet.

Het uitvoeringsbesluit omvat volgende bepalingen:

- Hoofdstuk 2, afdeling 2 en 3 die artikel 5 van het decreet uitvoeren. Dit artikel legt de Vlaamse Regering op de financiële en wetenschappelijke criteria voor de erkenning van algemene rampen vast te stellen.
- Hoofdstuk 3 dat artikel 5, derde lid van het decreet uitvoert. Dit artikel legt de Vlaamse Regering onder andere op de geografische uitgestrektheid van een ramp vast te stellen.
- Hoofdstuk 4 dat hoofdstuk 5 van het decreet uitvoert. Het geeft uitvoering aan artikel 10, §2 van het decreet dat de Vlaamse Regering oplegt de wijze vast te stellen waarop een aanvraag tot tegemoetkoming moet ingediend worden een aan artikel 12 van het decreet, dat het onderzoek van de aanvragen regelt.

- Hoofdstuk 5 dat artikel 13, §2 van het decreet uitvoert, in de mate dat dit artikel vereist dat de Vlaamse Regering vaststelt hoe de schade geschat moet worden.
- Hoofdstuk 6 dat eveneens artikel 13, §2 van het decreet uitvoert, in de mate dat dit artikel vereist dat de Vlaamse Regering de berekening van de tegemoetkoming bepaalt.
- Hoofdstuk 7 dat artikel 20, tweede lid van het decreet uitvoert. Dit artikel legt de Vlaamse Regering op te bepalen hoe deskundigen buiten de administratie ingeschakeld kunnen worden.
- Hoofdstuk 8 dat artikel 26, §4 van het decreet uitvoert. Dit artikel legt de Vlaamse Regering op voor de betaling van sommen aan verzekeringsondernemingen voor rekening van hun verzekerden, de te volgen procedure, de berekeningswijze van de bedragen en de voorwaarden van de uitbetaling te bepalen.
- Hoofdstuk 9 dat artikel 22 van het decreet uitvoert. Dit artikel legt de Vlaamse Regering op nadere regels vast te stellen voor de terugvordering van de ten onrechte betaalde sommen. Bovendien wordt artikel 1, § 2, 2° van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de Lastendelging gewijzigd, waardoor de lasten met betrekking tot de schadelijke feiten, vermeld in artikel 2, 1° van het decreet, op het Fonds worden aangerekend.
- Hoofdstuk 10 dat artikel 30 van het decreet uitvoert. Dit artikel legt de Vlaamse Regering op de inwerkingtreding van het decreet vast te stellen.

3 Adviezen over het voorontwerp van besluit

Een aantal vragen komen in meerdere adviezen aan bod en worden hieronder slechts eenmaal behandeld.

■ ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Op 18 juli 2016 werd het ontwerp van besluit overgemaakt aan de SERV. De SERV formuleerde haar advies op 29 augustus 2016 (zie bijlage). “De SERV formuleert voor voorliggend ontwerp van besluit geen advies gezien de beperkte economische relevantie.”

■ ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

Op 18 juli 2016 werd het ontwerp van besluit overgemaakt aan de SALV. De SALV formuleerde haar advies op 12 september 2016 (zie bijlage).

1.) “De Raad vindt het zeer belangrijk dat periodes van langdurige regenval als één enkele ramp kunnen beschouwd worden.”

Wanneer er zich een aaneensluitende periode van aanhoudende extreme weersomstandigheden voordoet, wordt steeds geëvalueerd of deze omstandigheden van dergelijke aard zijn dat zij als één geheel kunnen erkend worden als algemene ramp. Voorwaarde is echter dat deze omstandigheden voldoen aan de in het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering vooropgestelde erkenningscriteria.

2.) “Voorzie een mogelijkheid om af te wijken van het forfait.”

Het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering vermeldt in artikel 20, 8° en 9° dat voor de niet geogste teelten het brutobedrag van de gedeeltelijke of totale schade vastgesteld

wordt op basis van forfaitaire prijzen die het Departement Landbouw en Visserij jaarlijks vaststelt. Bij gebrek aan forfaitaire prijzen wordt de schade vastgesteld op basis van de gemiddelde kostprijs van de teelt op het ogenblik dat ze klaar is voor verkoop, met aftrek van de niet-gedane kosten. Het eventueel niet kunnen beschikken over forfaitaire prijzen voor bepaalde specifieke teelten wordt hierdoor op een accurate manier opgevangen.

“Artikel 20 ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering : “Het Vlaams Rampenfonds stelt het brutobedrag van de gedeeltelijke of totale schade als volgt vast:

8°: “voor de niet geoogste teelten: op basis van forfaitaire prijzen die het Departement Landbouw en Visserij jaarlijks vaststelt en, bij gebrek daaraan, op basis van de gemiddelde kostprijs van de teelt op het ogenblik dat ze klaar is voor verkoop, met aftrek van de niet-gedane kosten”;

9°: “voor geoogste producten, levend vee, paarden, kleine fokkerijdieren en andere dieren met professionele bestemming: op basis van forfaitaire prijzen die het departement Landbouw en Visserij opstelt en, bij gebrek daaraan, op basis van de gemiddelde prijzen van de marktberichten onmiddellijk voor de algemene ramp. Voor dieren met verwondingen of letsels door de algemene ramp wordt het bedrag van de schade geacht gelijk te zijn aan de kosten van de verleende zorg.”

De forfaitaire prijzen worden vastgelegd door het departement Landbouw en Visserij, in samenspraak met landbouwdeskundigen. Deze forfaits worden eveneens getoetst aan de actuele marktprijzen. Zij worden regelmatig geactualiseerd en zijn marktconform. Eenzelfde werkwijze werd in het verleden steeds toegepast en heeft nooit aanleiding gegeven tot problemen.

In de praktijk oordeelt het Vlaams Rampenfonds soepel op dit vlak. Het bedrag van het forfait geeft maar heel zelden aanleiding tot discussie. Het is de berekening van de potentiële bedrijfsopbrengst die soms aanleiding geeft tot discussie.

Een voorbeeld om het duidelijk te maken: Het forfait voor aardappelen is vastgelegd op basis van een opbrengst van 45 ton/ha. Nu is het mogelijk dat, afhankelijk van de landbouwstreek, het aardappelras of de vakkennis van de landbouwer dat opbrengsten van 60 ton of meer gehaald worden. Indien de landbouwer dit, aan de hand van de voorgaande productie jaren, kan aantonen wordt daar rekening mee gehouden.

3.) “Laat de mogelijkheid open om ook laattijdig nog een schadedossier in te dienen.”

Om slachtoffers van een algemene ramp snel te kunnen vergoeden, zijn ze verplicht de indieningstermijn voor de aanvraag van een tegemoetkoming te respecteren. Bij wijze van uitzondering wordt er rekening gehouden met schadelijders die door overmacht of goede trouw niet in de mogelijkheid waren hun aanvraag tijdig in te dienen. De bevoegde minister oordeelt, bij beslissing, over de ontvankelijkheid van hun laattijdige aanvraag.

Artikel 11 van het decreet van 3 juni 2016: “De aanvraag wordt ingediend voor het einde van de derde maand die volgt op de maand waarin het erkenningsbesluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt. Bij overmacht of goede trouw kunnen aanvragen ingediend worden voor het einde van de derde maand die volgt op de maand waarin niet langer sprake is van de overmacht of de goede trouw, en binnen een termijn van één jaar na de erkenning als algemene ramp.”

Bovendien vereist een tegemoetkoming dat er een rechtstreeks en aantoonbaar verband bestaat tussen het schadelijk feit en de opgelopen schade. De rechtstreekse materiële en zekere schade aan lichamelijke roerende goederen die het rechtstreeks gevolg is van de algemene ramp moet onweerlegbaar worden aangetoond. Onrechtstreekse schade komt nooit in aanmerking voor een tegemoetkoming. Omdat de schade en het oorzakelijk verband met de ramp na verloop van tijd nog moeilijk te bewijzen zijn, wordt de

mogelijkheid tot het indienen van een aanvraagdossier beperkt in tijd. De in het decreet van 3 juni 2016 gebruikte termijnen zijn redelijke termijnen die de aanvrager toelaten de rechtstreekse schade van de algemene ramp in te schatten.

4.) "Houd rekening met de actualiteit en de toegenomen productiekosten bij het berekenen van de bedragen voor de tegemoetkoming."

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werden de vergoedingscoëfficiënten aangepast. De voorgestelde aanpassingen werden doorgevoerd omdat ernaar wordt gestreefd om een billijk evenwicht te bereiken tussen de beschikbare middelen en de tussenkost in de geleden schade van een maximum aantal getroffen. Een tegemoetkoming van het rampenfonds kan niet geïnterpreteerd worden als een integrale vergoeding van de geleden schade en kan evenmin gelijkgeschakeld worden met een verzekeringstussenkost. De tegemoetkoming van het rampenfonds is een tegemoetkoming voor geleden schade die steunt op het solidariteitsprincipe.

In de schijf van het netto totaalbedrag van de schade van 500 euro tot 2.500 euro werd het vergoedingscoëfficiënt verhoogd tot 1,0 (coëfficiënt van 0,8 in de wet van 12 juli 1976) en verlaagd tot 0,9 in de schijf van het netto totaalbedrag van de schade van 2.500 euro tot 15.000 euro (coëfficiënt 1 in de wet van 12 juli 1976). De andere vergoedingscoëfficiënten werden niet gewijzigd. Bedoeling van de doorgevoerde wijziging is een grotere tegemoetkoming te kunnen realiseren voor getroffen met een schadebedrag dat gelegen is tussen 500 euro en 2.500 euro. Een significant deel van de ontvangen aanvragen voor een tegemoetkoming situeren zich namelijk vooral in voornoemde schijf.

De daling van het vergoedingscoëfficiënt in de schijf van het netto totaalbedrag van de schade van 2.500 euro tot 15.000 euro wordt opgevangen door de mogelijkheid tot indexatie (artikel 23, §2).

5.) "Voorzie de mogelijkheid tot toevoeging van supplementen bij de herstellervergoeding."

In het kader van de rampenschadewet van 1976 konden slachtoffers van een erkende natuurramp van een tegemoetkoming genieten in de honoraria en kosten van privé-deskundigen waarop zij beroep deden voor het opstellen van hun aanvraag. Deze tegemoetkoming werd in het decreet van 3 juni 2016 niet meer voorzien. Deze bepaling moedigt getroffen aan om tegen betaling een privé-deskundige aan te stellen. Omdat de raming van de schade in het kader van de rampenschadereglementering wegens haar uitzonderlijk karakter niet verloopt volgens gemeen recht, zijn dit vaak overbodige kosten die gemaakt werden door de aanvrager. Bovendien werd via de wet van 1976 steeds maar een fractie van de honoraria en kosten van de privé-deskundigen terugbetaald door het Rampenfonds.

De beschrijving van de geleden schade door het slachtoffer zelf, de voorgelegde bestekken en facturen volstaan voor de door het Vlaams Rampenfonds aangestelde deskundige om een correcte inschatting te maken van de geleden schade.

Daarenboven kan voor landbouwschade gratis beroep gedaan worden op de gemeentelijke schattingscommissie (cfr memorie van toelichting van het decreet van 3 juni 2016, 3.3.5) die op een objectieve manier de schade kan vaststellen, waardoor het niet noodzakelijk is om nog bijkomend een privé-deskundige aan te stellen. Indien de aanvrager alsnog een beroep wenst te doen op een privé-deskundige dan moet de aanvrager de honoraria en kosten van deze privé-deskundige zelf dragen.

Een tegemoetkoming voor bewarende maatregelen werd geschrapt omdat deze beschouwd worden als normale maatregelen van goed beheer.

6.) "Maak gebruik van het e-loket van het departement LV om de procedure bij de aangifte van teeltschade door landbouwers te vereenvoudigen."

Het ontwerp van Besluit vermeldt in artikel 15, §3 dat voor schade aan niet-binnengehaalde oogsten, de levende veestapel buiten het gebouw, de bodem en de teelten de aanvrager het

perceelnummer van de verzamelaanvraag ingediend bij het Departement Landbouw en Visserij voor het jaar van de schade moet vermelden. Het is de bedoeling dat in de toekomst via het e-loket van het departement Landbouw en Visserij men de getroffen percelen kan aanduiden in de verzamelaanvraag.

Bij het uitwerken en implementeren van het digitaliseringsproces in het raam van algemene rampen zal, waar mogelijk, gebruik gemaakt worden van het bestaande e-loket van het Departement Landbouw en Visserij, eventueel voor het aanduiden van de ligging van de getroffen percelen. Voor de behandeling van de aanvraag is het echter noodzakelijk om te kunnen beschikken over bijkomende informatie die de aanvrager moet overmaken, al dan niet op een digitale manier (cfr artikel 15 van het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016).

■ **ADVIES VAN DE VLAAMSE VERENIGING VOOR STEDEN EN GEMEENTEN**

Op 18 juli 2016 werd het ontwerp van besluit voor advies overgemaakt aan de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten (VVSG). Het VVSG formuleerde haar advies op 12 september 2016 (ontvangst van het advies op 22 september 2016). Het advies is gevoegd als bijlage.

1.) Genereer meer efficiëntiewinsten door automatisering en digitalisering.

Bij de uitbouw van het Vlaams Rampenfonds werden de tot nog toe gehanteerde (federale) procedures voor de erkenning van rampen en de dossierafhandeling volledig herzien. Bij het voorstellen van de procesoptimalisaties werd gestreefd naar vereenvoudiging, transparante procedures, billijke termijnen en doorlooptijden, redelijke beroepsprocedures en kostenbeheersing.

Conform het Vlaams regeerakkoord 2014-2019 wordt onderzocht op welke wijze de doelstelling om tegen 2020 alle administratieve transacties tussen overheid en burgers, lokale besturen of ondernemingen via digitale kanalen aan te bieden, kan gerealiseerd worden. Na herdefiniëring van het wettelijk kader en de procedures voor het Vlaams Rampenfonds kan, na de definitieve goedkeuring van de regelgeving door de Vlaamse Regering, ingezet worden op een optimale digitalisering van de procedures.

De website van het Vlaams Rampenfonds wordt gebruiksvriendelijker gemaakt en zal op een transparante en duidelijke manier informatie met betrekking tot de procedure rampenschade weergeven, alsook een stand van zaken van de erkenning van extreme weersfenomenen tot algemene ramp. Alle aanvraagdocumenten worden vereenvoudigd en beperkt in aantal. De aanvraagformulieren zijn digitaal beschikbaar op de website van het rampenfonds.

In dit digitaliseringspad zal progressief het MAGDA-principe maximaal worden toegepast, met name de overheid vraagt aan burgers, bedrijven en andere overheden niet langer gegevens op waarover ze zelf al beschikt of die ze uit authentieke gegevensbronnen kan halen, bij welke overheid dan ook.

Daarnaast moet er steeds voldoende aandacht uitgaan naar burgers die nog niet mee zijn met de nieuwe informatietechnologie. Het spreekt voor zich dat de mogelijkheid opengelaten wordt om aanvragen op een niet-digitale manier in te dienen. Mogelijk is hier een taak weggelegd voor de lokale besturen. De gemeenten zijn het bestuursniveau bij uitstek om burgers te ondersteunen bij het indienen van een aanvraag.

Met het departement Landbouw en Visserij wordt de mogelijkheid onderzocht om in eventuele samenwerking een algemeen e-loket op te zetten voor algemene- en landbouwrampen.

2.) Vraag van de gemeenten om de geografische afbakening van de ramp door het Vlaams Rampenfonds te laten gebeuren zonder dat de gemeenten daarvoor een aanvraag moeten indienen.

In het ontwerp van Besluit (artikel 12) blijft de taak die toebedeeld wordt aan de lokale besturen met betrekking tot het ter hand stellen van schaderamingen ongewijzigd. Enkel de termijn waarover de gemeenten beschikken om een aanvraag in te dienen om opgenomen te worden in de geografische uitgestrektheid van een algemene ramp en schaderamingen over te maken, werd vastgesteld op een termijn van zestig dagen na het uitzonderlijk natuurverschijnsel. Na deze voormelde termijn is het voor lokale besturen niet meer mogelijk om nog een aanvraag tot erkenning in te dienen.

Bij het bepalen van het financiële erkenningscriterium vervullen de lokale besturen een cruciale rol. Enkel het lokale niveau beschikt door zijn nabijheid, kennis van het terrein en de informatie waarover zij beschikt middels de interventiegegevens van politie, brandweer en de technische diensten en de meldingen van haar inwoners over de vereiste informatie die noodzakelijk is om de omvang van de aangerichte schade in te schatten. Vanuit deze optiek blijven in het voorliggend ontwerp van Besluit de gemeenten verantwoordelijk om een aanvraag tot erkenning in te dienen en schaderamingen over te maken.

Het is voor de Vlaamse overheid quasi onmogelijk om op een accurate manier en op korte termijn deze schaderamingen te verzamelen. Ook voor het Koninklijk Meteorologisch Instituut is het technisch onmogelijk om op korte termijn voor elk "uitzonderlijk" weersfenomeen aan de hand van radarbeelden na te gaan of de wetenschappelijke erkenningscriteria overschreden werden in elke gemeente afzonderlijk.

3.) Vraag van de gemeenten voor een betere Informatiedoorstroming van Vlaanderen naar de gemeenten zodat ook de gemeenten haar inwoners kan informeren over de stand van zaken van de erkenning.

Op de website van het Vlaams Rampenfonds kunnen inwoners en de lokale besturen per uitzonderlijk weersfenomeen informatie over de stand van zaken van erkenningen tot algemene ramp raadplegen. Deze informatie wordt continue bijgewerkt. Bij het in voege treden van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest zal de website van het Vlaams Rampenfonds inhoudelijk en qua vormgeving aangepast worden.

Alle relevante informatie is momenteel al beschikbaar via de website van het rampenfonds (informatie over het opvragen van schaderamingen bij de gemeenten, informatie over de erkenning van algemene rampen en de indieningstermijn van een aanvraag, informatie over welke schade vatbaar is voor het bekomen van een tegemoetkoming, informatie over het verloop van de procedure, de aanvraagformulieren,...).

4.) Vraag van de gemeenten om extra inhoudelijke informatie en ondersteuning te krijgen (bijvoorbeeld de vraag naar gebundelde en gestandaardiseerde afspraken om schade te ramen).

Bij het in voege treden van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest zullen infosessies georganiseerd worden die het decreet, de procedure en de nieuwe aanvraagformulieren toelichten. Alle Vlaamse gemeenten zullen hiervoor uitgenodigd worden.

5.) Vraag van de gemeenten om wanneer een centraal e-loket uitgebouwd wordt, terugkoppeling te krijgen van de verzamelde informatie voor hun grondgebied.

Vanaf het moment dat de termijnen voor het indienen van de schaderamingen en de aanvragen voor het bekomen van een tegemoetkoming zijn verstreken, zullen de gemeenten een overzicht bekomen van het geraamd aantal schadegevallen, het geraamde schadebedrag en van het aantal ingediende aanvragen voor hun gemeente. Een overzicht van de schaderamingen zal gepubliceerd worden op de website van het Vlaams Rampenfonds.

- 6.) Voor een gemeente is een termijn van 60 dagen voldoende om de aanvraag tot erkenning als ramp in te dienen. Bij natuurverschijnselen die een periode duren (bijvoorbeeld langdurig overvloedige regenval met schade aan landbouwgewassen tot gevolg) vragen de gemeenten dat de termijn van 60 dagen pas begint te lopen aan het einde van deze periode. Deze stap voor de gemeenten kan uitgeschakeld worden als het centraal e-loket er komt.”

Een erkenning tot algemene ramp erkent een individueel uitzonderlijk natuurverschijnsel dat zich op een specifiek tijdstip heeft voorgedaan, of erkent verschillende uitzonderlijke natuurverschijnselen die zich gelijktijdig op een specifiek moment of in een specifiek afgebakende tijdspanne hebben voorgedaan (artikel 2, tweede lid van het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016).

Wanneer uitzonderlijke weersomstandigheden elkaar opvolgen, begint de termijn van 60 dagen voor het indienen van een aanvraag tot erkenning als algemene ramp door de gemeenten te lopen vanaf de laatste dag van de door het Vlaams Rampenfonds afgebakende periode van uitzonderlijke weersomstandigheden.

- 7.) Gemeentelijke commissie tot vaststelling van schade aan teelten. Gemeenten melden dat zij weinig of laat informatie krijgen over de procedures die de gemeentelijke commissie moet volgen.

De Vlaamse Overheid is niet bevoegd voor de gemeentelijke commissies tot vaststelling van schade aan teelten. Deze materie is een bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie. Deze Federale Overheidsdienst stelt de richtlijnen op inzake het bijeenroepen en de werking van de commissie tot vaststelling van schade aan teelten, de samenstelling, de verdeling van de taken, de vaststelling van de schade aan teelten.

Voor een goede, uniforme werking van de gemeentelijke commissies tot vaststelling van schade aan teelten is het belangrijk om onderstaande punten uit de richtlijnen van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie na te leven.

1. Bijeenroeping en werking van de Commissie tot vaststelling van schade aan teelten

Wanneer in een gemeente, door overmacht zoals onweer, hagel, overstroming of andere weersomstandigheden van uitzonderlijk karakter zoals droogte, overvloedige regenval of andere verschijnselen, aan land- en tuinbouwteelten, in open lucht of onder glas, schade wordt aangericht die de bedrijfsinkomsten van de landbouwers en/of tuinders in aanzienlijke mate kan verminderen, wordt contact gelegd tussen de Burgemeester van de betrokken gemeente, de bevoegde ambtenaar van de FOD Financiën en de bevoegde Gewestingingenieur van de buitendiensten van de Afdeling “Structuur en Investerings” van het Agentschap voor Landbouw en Visserij van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (hierna ALV genoemd). Elk van de drie partijen of zijn vertegenwoordiger kan hiertoe het initiatief nemen.

Wanneer uit dit overleg blijkt dat het om uitzonderlijke schade gaat, en op schriftelijke vraag van de betrokken landbouwers en tuinders, met vermelding van de getroffen percelen, van de datum en van de oorzaak van de schade, roept de Burgemeester de commissie samen met het oog op de officiële vaststelling van de schade. Wat de Administratie van de Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit, sector directe belastingen betreft moet de oproeping evenals alle briefwisseling met betrekking tot de werking van de commissie gericht worden aan het bevoegde diensthoofd van de Inspectie A van het gebied.

2. Aantal nodige vaststellingen

Het is noodzakelijk de schade twee keer vast te stellen, met name op het ogenblik dat de schade wordt veroorzaakt en een tweede keer bij het oogsten.

De eerste vaststelling is nodig om te bepalen dat de schade te wijten is aan een plaatselijk uitzonderlijk feit en om de aard van de teelten en de betrokken oppervlakten nauwkeurig vast te stellen.

De tweede vaststelling dient om het definitieve verlies te ramen dat na de schade op het

betrokken perceel is geleden. In die gevallen waar de omvang van de schade direct kan bepaald worden bij de eerste vaststelling, of waarbij de opbrengsten van contractteelten door leveringsbons kunnen worden aangetoond, dient geen tweede vaststelling te gebeuren en is de eerste vaststelling de enige.

3. Geldigheid van het proces-verbaal tot vaststelling van schade aan teelten

Een proces-verbaal tot vaststelling van schade aan teelten moet aan de volgende voorwaarden voldoen om als geldig beschouwd te worden:

- de datum van elke vaststelling staat erop geschreven;
- de oorzaak van de schade is zo duidelijk mogelijk vastgesteld;
- benaming van het schadelijk feit: regen, droogte, vorst, ...
- juiste datum van het schadelijk feit (indien de schade te wijten is aan een aanhoudende gebeurtenis over een langere periode, moeten de maanden waarop die periode betrekking heeft vermeld worden);
- het is door ten minste drie effectieve of plaatsvervangende leden van de commissie tot vaststelling van schade aan teelten, met uitzondering van de landbouwer getekend;
- de precieze identificatie van de getroffen teelten moet expliciet in de verklaring
- het oppervlak van de totaal teelt en de oppervlak van de schade moet worden opgenomen;
- het percentage van de schade moet ook duidelijk worden aangegeven.

Wanneer de gemeenten melden dat er nood is aan bijkomende ondersteuning of informatie over het functioneren van de commissie tot vaststelling van schade aan teelten, neemt men best contact op met de bevoegde overheidsdienst.

8.) De gemeenten vragen een overleg om tot gestandaardiseerde procedures te komen zowel voor het indienen van schadedossiers door particulieren als voor de inrichting en de werking van de gemeentelijke commissies.

Alle relevante informatie zal beschikbaar zijn via de website en bij het in voege treden van het decreet van 3 juni 2016 zullen infosessies georganiseerd worden die de nieuwe regelgeving en de procedure toelichten. Alle Vlaamse gemeenten zullen hiervoor uitgenodigd worden.

9.) Vrijstelling van 500 euro.

Vanuit sociale overwegingen wordt bij het berekenen van de vergoeding de vrijstelling van 500 euro niet ingehouden voor personen die een leefloon of een gelijkwaardige financiële hulp ontvangen (artikel 23 van het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering). Met gelijkwaardige financiële hulp wordt bedoeld een financiële hulpvorm die kan toegekend worden in het voordeel van sommige personen die niet aan alle voorwaarden voldoen om te kunnen genieten van een leefloon (minderjarige of een vreemdeling die ingeschreven is in het vreemdelingenregister bijvoorbeeld), doch die in een vergelijkbare behoeftetoestand verkeren.

Artikel 7, 5°, C van het decreet van 3 juni 2016 stelt dat, als uitzondering op de regel dat schade aan private goederen die verzekeraar zijn met toepassing van artikel 123 tot en met 132 van de wet van 4 april 2014 betreffende de verzekeringen en artikel 1 tot en met 15 van het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren wat de eenvoudige risico's betreft of verzekeraar zijn tegen dezelfde risico's op basis van buitenlands recht, goederen die niet verzekerd zijn door de financiële toestand van de houder van het verzekeringsbelang in aanmerking komen voor een vergoeding. De schadelijder bewijst met een attest van het bevoegde OCMW dat hij op de dag van de algemene ramp een leefloon of een gelijkwaardige financiële hulp ontving of daarvoor in aanmerking kwam.

Dit betekent dat personen die afhankelijk zijn van een leefloon en die, hoewel het risico normaal verzekeraar is, niet in de mogelijkheid verkeerden een brandverzekering af te sluiten toch in aanmerking komen voor een vergoeding.

In artikel 23 van het ontwerp van besluit tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 wordt, uit sociale overwegingen, een bijkomende correctie toegepast waarbij de vrijstelling van € 500 niet geldt voor personen die een leefloon of een gelijkwaardige financiële hulp ontvangen.

Het is logisch dat deze maatregel beperkt blijft tot personen die een leefloon of een gelijkwaardige hulp ontvangen vermits zij, als enigen, genieten van het voordeel dat schade die normaal verzekeraar is in de brandpolis eenvoudige risico's wordt vergoed door het Rampenfonds.

4 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

De Vlaamse regering heeft de mogelijkheid om bij hoogdringendheid rampen van grote omvang te erkennen als algemene ramp zonder rekening te moeten houden met het financieel of wetenschappelijk erkenningscriterium.

Er is ook de mogelijkheid om verschillende fenomenen te groeperen en ook in "groep" te erkennen wanneer ze gelijktijdig of binnen een zekere tijdsspanne optraden.

Artikel 3

Het financieel criterium van de wet van 12 juli 1976 van 50 miljoen euro voor het Belgische grondgebied werd aangepast naar 30 miljoen euro voor Vlaanderen. Hierbij werd uitgegaan dat 60 % voor Vlaanderen is, voortgaande op het bevolkingsaantal per gewest (57.53% afgerond naar 60%). In het verleden (vanaf 2005) werden 4 rampen erkend op basis van het financieel criterium van 50 miljoen. Voor Vlaanderen zou dit willen zeggen dat voor deze rampen bij 30 miljoen euro opgegeven schade door de gemeenten er 4 rampen zouden erkend zijn op basis van het financieel criterium, bij 40 miljoen 3 en bij 50 miljoen 3.

Het ging over volgende rampen, enkel op Vlaams grondgebied:

- overvloedige regenval van 3, 4 juli 2005	69.217.978 €
- Storm van 18, 19 januari 2007	36.340.259 €
- Overvloedige regenval van 11 tot 17 november 2010	85.256.920 €
- Stormwind van 18 augustus 2011	58.937.360 €

Artikel 4

Voor overvloedige regenval wordt het erkenningscriterium, ten aanzien van vroeger, verstrengd door de grens van 30 liter per vierkante meter per uur en 60 liter per vierkante meter per 24 uur naar 30 liter per vierkante meter per uur en 65 liter per vierkante meter te verhogen (dit komt volgens de VMM overeen met een terugkeerperiode van 20 jaar). De verhoging van 60 l/24u naar 65 l/24u zal bijna geen gevolg hebben op het aantal erkende gemeenten daar het meestal op uurlijkse basis is dat overvloedige regenval wordt erkend.

De combinatie van radarbeelden met metingen van pluviometers op de grond laten toe om de geografische afbakening te maken van gemeenten waar het criterium (in 1 uur of in 24 uur) met zekerheid of met grote waarschijnlijkheid overschreden werd.

Het KMI baseert zijn analyse op de neerslaghoeveelheden die dagelijks en per uur gemeten

worden door de officiële meetnetten van het KMI, de VMM, het HIC (Hydrologisch Informatiecentrum, dat deel uitmaakt van het Waterbouwkundig Laboratorium te Borgerhout – beleidsdomein MOW), Belgocontrol en de Meteowing.

Die metingen zijn de zogenaamde grondmetingen. Het betreft de neerslag die in situ gemeten is aan de hand van het pluviometernetwerk.

Het KMI toetst de waarden van die grondmetingen aan de neerslagwaarden op de radarbeelden van Jabbeke in de provincie West-Vlaanderen en van Wideumont, in de provincie Luxemburg. In functie van de afstand van getroffen plaats tot de betrokken radars en in combinatie met de grondmetingen kunnen de gemeenten of geografische zones aangeduid worden waar de waarschijnlijkheid groot is dat de drempelwaarden overschreden zijn.

Op basis van een gecombineerde analyse van de grondmetingen en de radarbeelden stelt het KMI een lijst op van gemeenten waar de drempelwaarden 'met zekerheid' of met 'grote waarschijnlijkheid' overschreden werden. De beide categorieën worden opgenomen in de geografische omschrijving van het rampgebied.

De VMM maakt zowel gebruik van de in-situ gemeten neerslag volgens de gegevens van haar eigen pluviometernetwerk en van het Hydrologisch Informatiecentrum (HIC), als van de beelden van haar neerslagradar te Houthalen-Helchteren.

Radarbeelden geven een nauwkeurig zicht op de ruimtelijke verdeling van de neerslag. Enkele factoren bemoeilijken echter het bepalen van de exacte regio's waar de kritieke neerslaggrenzen overschreden worden. De radar meet op een hoogte van circa 1.500 m, en er kunnen verschillen optreden tussen de neerslag die op deze hoogte gemeten is en die op de grond, zowel qua tijdstip, als wat betreft de locatie of de neerslaghoeveelheid. De omzetting van dit radarsignaal naar neerslaghoeveelheden is bovendien ook onderhevig aan een aantal onzekerheden (bv. de afstand van de bui tot de radartoren). Om deze onzekerheden te beperken herkalibreert het KMI de radarbeelden aan de hand van de grondmetingen.

De geherkalibreerde radarbeelden worden vervolgens, analoog aan de analyse die gebeurt voor de pluviometergegevens, geaggregeerd tot gegevens op uurbasis, met een schuivend venster van 15 minuten. Vervolgens bepaalt het KMI voor elke individuele cel (pixel) in het radarbeeld de maximale hoeveelheid neerslag die wordt gemeten binnen een tijdsspanne van één uur. Dezelfde werkwijze wordt gehanteerd om de maximale hoeveelheid neerslag te bepalen binnen een tijdsspanne van 24 uur. Zo bekomt het KMI beelden die de maximale neerslagintensiteit weergeven voor accumulaties van 1 uur en van 24 uur.

Op basis van een analyse van al deze gegevens komt het KMI uiteindelijk tot een advies aan het Vlaams Rampenfonds m.b.t. het (al dan niet) erkennen van de overvloedige neerslag als algemene ramp en de afbakening van het rampgebied.

De VMM past een vergelijkbare methodiek toe.

Het decreet van 3 juni 2016 is alleen van toepassing op natuurverschijnselen met een uitzonderlijk karakter. Daarom wordt voor de wetenschappelijke erkenningscriteria een terugkeerperiode van 20 jaar gehanteerd, dit wil zeggen dat de gemiddelde termijn die verstrijkt tussen twee natuurverschijnselen met gelijkaardige intensiteit minstens 20 jaar moet zijn. Het voorgestelde criterium wordt ondersteund door de VMM en is gestoeld op een KUL studie uit 2011 (<http://www.kuleuven.be/hydr/ci/reports/PWillems%20-%20actualisatie%20IDF.pdf>).

Artikel 5

Natuurlijke dijkbreuk of vloedgolf is geen natuurverschijnsel op zich, maar het gevolg ervan. Daarom wordt voor deze gevallen hier apart ook een terugkeerperiode ingesteld voor de hoogte van het waterpeil.

Artikel 6

Het criterium van 120 km/uur voldoet nog steeds aan de terugkeerperiode van 20 jaar.

Artikel 7

Een windhoos is een snel draaiende kolom lucht, die vaak als een trechtervormige slurf onder een onweerswolk zichtbaar is. De zichtbare slurf bestaat net als een wolk uit waterdruppeltjes. De windsnelheden bij een windhoos kunnen zeer lokaal oplopen tot enkele honderden kilometers per uur.

Een tornado is een wervelwind met zeer grote windsnelheden tot enkele honderden kilometers per uur en een diameter van enkele tientallen meters tot een paar kilometer, die meestal zichtbaar is doordat waterdamp condenseert in de wervel of doordat materiaal van het aardoppervlak wordt opgetild.

Windschering is de verzamelterm voor zeer lokale, plotselinge veranderingen in de wind. Dat kan de windsnelheid zijn of de windrichting zijn of beide tegelijk. Dit is in wetenschappelijke middens ook bekend onder de term 'downburst' of 'microburst'.

De huidige klasse F2 op de schaal van Fujita blijft behouden.

De schaal van Fujita is een schaal waarbij de tornado's in zes klassen van stijgende kracht gegroepeerd worden. De schaal maakt het mogelijk om de desbetreffende energie te ramen met behulp van relatief eenvoudig waar te nemen criteria. Daarom zijn waarnemingen op het terrein en foto's van gemeenten of schadelijders een belangrijk hulpmiddel.

Beschrijving F2 op de schaal van Fujita:

F2	Tornado betekenis	van	181 - 253 km/u	Aanzienlijke schade. Daken worden van huizen afgerukt, woonwagens worden vernietigd, grote bomen worden gesnoeid of ontworteld en lichte objecten worden gevaarlijke projectielen.
----	-------------------	-----	----------------	------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Artikel 8

Hagel is een vaste neerslagvorm die bestaat uit bolvormige of onregelmatige ijsklompen.

Hagelbuien die ten minste de intensiteitskenmerken H5 vertonen van de schaal van TORRO komen in aanmerking om erkend te worden als algemene ramp. De huidige klasse H5 blijft behouden.

De schaal van TORRO loopt van H0 tot H10, waarbij de gradaties van intensiteit of het potentieel om schade te veroorzaken, afhangen van de grootte van de hagelstenen, hun structuur, hun aantal, hun valsnelheid, de snelheid waaraan de hagelbui passeert en de windsterkte. De kenmerkende schade die met elke gradatie geassocieerd wordt, wordt in de schaal beschreven.

Radarbeelden, waarnemingen op het terrein en foto's van gemeenten en schadelijders helpen de intensiteit volgens de schaal van TORRO te bepalen.

Beschrijving type H5 van de schaal van TORRO

H	Type schade	Groottecode
5	Sommige daken met leien en dakpannen in gebakken aarde zijn gebroken; veel vensters zijn gebroken; daken in glas en gewapend glas zijn gebroken; het koetswerk van de meeste aan hagel blootgestelde auto's is ingedeukt; er is risico op ernstige of fatale verwondingen bij kleine dieren; stukken schors zijn van de bomen gerukt; het houtwerk is ingedeukt en versplinterd; de grote takken van de bomen zijn afgebroken.	4-7

Artikel 9

Een aardbeving met een magnitude van minstens 4,0 op de schaal van Richter en een intensiteitsgraad VII op de Europese Macroseismische schaal komt voor erkenning tot algemene ramp in aanmerking. De schaal van Richter vertrekt van de intensiteit van een aardbeving, de Europese Macroseismische schaal van de schade die een aardbeving veroorzaakt. Beide voorwaarden moeten vervuld zijn.

De Vlaamse regelgeving behoudt het eerder gebruikte erkenningscriterium van 4 op de schaal van Richter - intensiteitsgraad VII op de Europese Macroseismische Schaal.

Artikel 10

Aardverschuivingen of grondverzakkingen kunnen erkend worden als algemene ramp als zij, net als aardbevingen, een schade veroorzaken die vergelijkbaar is met de intensiteitsgraad VII op de Europese Macroseismische schaal.

De Vlaamse regelgeving behoudt het eerder gebruikte erkenningscriterium van intensiteitsgraad VII op de Europese Macroseismische Schaal.

Artikel 11

Schade door sneeuw- of ijsdruk was niet voorzien in de wet van 12 juli 1976 betreffende zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen. Deze lacune wordt weggewerkt door schade door sneeuw- en ijsdruk uitdrukkelijk te voorzien in de Vlaamse regelgeving. Aan de hand van het advies van het KMI kan het Vlaams Rampenfonds beoordelen of dit fenomeen uitzonderlijk is. Dit is een zeer moeilijke materie omdat dit zeer geografisch gebonden is; aan de kust is 10 cm sneeuw veel uitzonderlijker dan 30 cm in het binnenland. Ook speelt de samenstelling van de sneeuw een heel grote rol. Droge sneeuw, smeltende sneeuw, bevroren sneeuw waar verse sneeuw is op gevallen, ... Hier zal dus geval per geval van de grootste getroffen dienen te worden nagekeken of dit in aanmerking kan komen voor een erkenning. In het verleden is er federaal één erkenning geweest, ook met gemeenten in Vlaanderen.

Artikel 12

§ 1 van dit artikel bepaalt dat het initiatief om opgenomen te worden in het af te bakenen gebied van de erkenning als algemene ramp moet genomen worden door de gemeente zelf. Deze aanvraag moet binnen de 60 dagen na het uitzonderlijk natuurverschijnsel worden verstuurd. Na deze termijn is het onmogelijk om nog erkend te worden als getroffen gemeente.

§ 2 van dit artikel geeft aan het Vlaams Rampenfonds de mogelijkheid om een bevraging bij de gemeenten op starten. Deze informatie moet ook binnen de 60 dagen na de vraag om

informatie worden verstuurd.

§ 3 van dit artikel bepaalt dat de gemeenten binnen de 60 dagen hun schade moeten melden. Bij de aanvraag tot erkenning moeten de gemeenten per weersfenomeen dat zich op een bepaald tijdstip voordoet volgende informatie voegen:

1. de aard van het weersfenomeen dat aanleiding gaf tot overlast (overvloedige regen, overstroming, hagel, wind,...). De term onweer is te algemeen.
2. de datum waarop de overlast zich voordeed;
3. het totaal aantal geraamde schadegevallen per weersfenomeen;
4. het totaal geraamd bedrag van de schade per weersfenomeen.

De aanvraag tot erkenning en de gevraagde cijfergegevens moeten schriftelijk (brief of email) aan het Vlaams Rampenfonds worden overgemaakt.

Artikel 13

Het recht op vergoeding komt toe aan wie, op het ogenblik van de ramp, eigenaar is van de getroffen goederen. De schadelijder dient, als natuurlijk persoon of als rechtspersoon, naar gelang het geval, één aanvraag in voor het geheel van zijn beschadigde goederen.

Echtgenoten,—en samenwonenden dienen één aanvraag in voor het geheel van hun beschadigde goederen. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen wettelijk en feitelijk samenwonenden.

Eigenaars in onverdeeldheid dienen bij voorkeur een gezamenlijke aanvraag in voor het beschadigd goed. Een eigenaar kan, conform artikel 10 § 1, tweede lid van het decreet een aanvraag indienen namens de andere eigenaars in onverdeeldheid en vermeldt daarbij alle namen van de andere eigenaars en hun respectief deel in de onverdeeldheid. Zoniet dient elke eigenaar voor zijn deel afzonderlijk een aanvraag in te dienen.

Artikel 14

Dit artikel bepaalt op welke wijze een aanvraag voor tegemoetkoming moet ingediend worden.

Artikel 15

De aanvraag wordt gelijkgesteld met een verklaring op eer. Zij moet alle informatie en bewijsstukken bevatten die de omvang van de schade specificeren.

Aanvragen voor een tegemoetkoming moeten ingediend worden aan de hand van de door de diensten van de bevoegde minister ter beschikking gestelde documenten.

§5 is ingevoegd om meer controle te krijgen op de link tussen de schade en het perceel. Er wordt immers vermoed dat in het verleden vaak foto's ingediend werden van schade op percelen, die helemaal niet binnen het gebied van de ramp lagen. Door de ruime definitie van 'kleine landschapselementen', zal waarschijnlijk meestal zo'n element aanwezig zijn nabij de percelen in kwestie.

Artikel 16

Bij schade aan teelten op het veld wordt ten zeerste aanbevolen om de schade te laten vaststellen door de gemeentelijke commissie tot vaststelling van schade aan teelten.

Wanneer in een gemeente, door overmacht zoals onweer, hagel, overstroming of andere weersomstandigheden van uitzonderlijk karakter zoals droogte, overvloedige regenval of andere verschijnselen, aan land- en tuinbouwteelten, in open lucht of onder glas, schade wordt aangericht die de bedrijfsinkomsten van de landbouwers en/of tuinders in aanzienlijke mate kan verminderen, wordt contact gelegd tussen de Burgemeester van de betrokken gemeente, de bevoegde ambtenaar van de FOD Financiën en de bevoegde Gewestingenieur van de buitendiensten van de Afdeling "Structuur en Investerings" van het Departement Landbouw en Visserij. Elk van de drie partijen of zijn vertegenwoordiger kan hiertoe het initiatief nemen.

Wanneer uit dit overleg blijkt dat het om uitzonderlijke schade gaat, en op schriftelijke vraag van de betrokken landbouwers en tuinders, met vermelding van de getroffen percelen, van de datum en van de oorzaak van de schade, roept de Burgemeester de commissie samen met het oog op de officiële vaststelling van de schade.

De commissie tot vaststelling van schade aan teelten is als volgt samengesteld:

- de Burgemeester, of zijn afgevaardigde, Voorzitter;
- de bevoegde dienstchef van de plaatselijke controle der directe belastingen of zijn gemachtigde;
- de Gewestingenieur van de buitendiensten van de Afdeling "Structuur en Investerings" van het DLV;
- een expert-landbouwer, door de Burgemeester aangewezen;
- een expert-landbouwer op voorstel van de Gewestingenieur aangewezen

Artikel 17

Dit artikel voert een voorrangsregeling in voor de behandeling van aanvragen door het Vlaams Rampenfonds voor aanvragers die kunnen aantonen dat zij omwille van de schade veroorzaakt door een algemeen erkende ramp in ernstige financiële problemen verkeren.

Dit is in lijn met het engagement van de minister-president in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest (stuk 695 (2015-2016), nr. 3, p8).

Artikel 18

Dit artikel omschrijft de bevoegdheden van het Vlaams Rampenfonds op het vlak van de controle op de aanvragen tot het bekomen van een tegemoetkoming.

Artikel 19

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 20

Dit artikel specificeert hoe het brutobedrag van de gedeeltelijke- of totale schade wordt vastgesteld voor de verschillende schadecategorieën.

1° Met constructies in 1° worden bedoeld gebouwde onroerende goederen.

In 10° wordt verduidelijkt dat eventuele winsten van de teler uitgesloten zijn van vergoeding.

In §2 wordt de tegemoetkoming beperkt door de vergoeding voor motorrijtuigen voor privégebruik te beperken tot één eenheid per gezinslid boven de zestien jaar die voldoet aan de voorwaarden van een geldig rijbewijs.

De tegemoetkoming voor schade aan motorrijtuigen wordt eveneens beperkt tot de in het artikel opgenomen bedragen. De tegemoetkoming wordt beperkt gezien de waarde van een motorrijtuig na 3 jaar nog ongeveer de helft van de nieuwwaarde bedraagt.

Artikel 21

Het netto bedrag van de schade wordt berekend door het bruto bedrag van de schade (artikel 20) te verminderen met de materiële of economische slijtage van het goed op het ogenblik van de erkende algemene ramp of te verminderen met de waarde van de herbruikbare delen of elementen van het beschadigde goed, wrakken of schroot.

Overeenkomstig artikel 14 van het decreet mag het netto bedrag in geen geval hoger zijn dan de verkoopwaarde van het goed of het beschadigd deel onmiddellijk voor de algemene ramp.

Artikel 22

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 23

§1. Op het bedrag van de tegemoetkoming wordt per aanvraag een vrijstelling van 500 euro toegepast.

§1 voert eveneens vanuit sociale overwegingen twee uitzonderingen in op de toe te passen vrijstelling van 500 euro, met name bij het berekenen van de vergoeding wordt de vrijstelling van 500 euro niet ingehouden voor personen die een leefloon of een gelijkwaardige financiële hulp ontvangen;

§2. Het bedrag van de tegemoetkoming wordt berekend door op het netto bedrag van de schade de overeenstemmende vergoedingscoëfficiënten toe te passen.

Artikel 24

§1. Voor openbare domeingoederen wordt een vrijstelling van 12.500 euro toegepast per openbare instelling of instelling van openbaar nut voor het geheel van haar openbare domeingoederen, die beschadigd zijn door de algemene ramp.

§2. Het bedrag van de tegemoetkoming wordt berekend door op het nettobedrag van de schade de overeenstemmende vergoedingscoëfficiënten toe te passen.

§3. De berekende tegemoetkoming wordt verminderd met alle bedragen die door derden werden betaald als gedeeltelijke of gehele dekking of herstelling van de schade die het voorwerp van de tegemoetkoming uitmaken. Het gaat hier bijvoorbeeld om mogelijke subsidies, toegekend door het Agentschap Onroerend Erfgoed.

Artikel 25

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 26

De niet tot de administratie behorende deskundigen worden niet langer bij gewone aanduiding aangesteld maar met toepassing van de wetgeving overheidsopdrachten.

Artikel 27

Met de wet van 17 september 2005 werd de natuurrampendeckking ingevoerd als verplichte uitbreiding van alle verzekeringspolissen "brand eenvoudige risico's". Zij is van toepassing op de risico's overstromingen, aardbevingen, het overlopen of de opstuwing van openbare riolen, en aardverschuivingen of grondverzakkingen.

De wet heeft als beweegreden de economische schade te vergoeden die voortkomt uit rampspoedige natuurverschijnselen.

Het rampenfonds komt derhalve niet meer tussen voor schade berokkend aan goederen die in principe kunnen verzekerd worden door een verzekeringsovereenkomst "brand eenvoudige risico's". De uitsluiting geldt zowel voor de verzekerde goederen als de verzekerbare goederen. Het is immers niet logisch om, door middel van het Rampenfonds, een soort van premie voor het niet-verzekerd zijn uit te reiken.

Om de verzekeringsdekking van voormelde risico's te garanderen werd een tariferingsbureau opgericht met als opdracht een verzekeringsdekking te vinden en een tarief vast te leggen voor de risico's die geen dekking vinden.

De verzekeraar, die een kandidaat verzekeringsnemer weigert of die een premie of een vrijstelling voorstelt die hoger ligt dan de tariefvoorwaarden van het Bureau, moet de kandidaat verzekeringsnemer informeren over de tariefvoorwaarden van het Tariferingsbureau en tegelijk melding maken aan de kandidaat verzekeringsnemer dat deze zich eventueel kan wenden tot een andere verzekeraar.

De aan de voorwaarden van het Bureau getarifeerde natuurrampenrisico's worden verzekerd door al de verzekeraars die in België de verzekering van de eenvoudige risico's tegen brand aanbieden. Het beheer van deze risico's wordt waargenomen door de zaakschadeverzekeraar eenvoudig risico brand van de verzekeringsnemer of door een andere door de kandidaat verzekeringsnemer gekozen verzekeraar uit het geheel van de verzekeraars die in België de verzekering van de eenvoudige risico's tegen brand aanbieden. Het resultaat van dit beheer alsmede de werkingskosten van het Bureau worden omgeslagen over de verzekeraars die in België de verzekering van de eenvoudige risico's tegen brand aanbieden.

Om tenslotte de dekking voor de verzekeringsondernemingen binnen de grenzen van een aanvaardbare prijs te houden, krijgen zij de mogelijkheid om het totaal van de door haar te betalen vergoedingen naar aanleiding van een natuurramp te beperken.

In dat geval krijgt de Vlaamse regering de rol van waarborgfonds, naar het voorbeeld van het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds en het Fonds voor Arbeidsongevallen om de door de verzekeraars uitbetaalde vergoeding te vervolledigen. Deze aanvulling is voor de slachtoffers bestemd en niet voor de verzekeraars, die slechts een herverdelende taak hebben.

Deze rol is de Vlaamse regering tevens toevertrouwd als een verzekeringsmaatschappij het voorwerp uitmaakt van een afstand of intrekking van toelating in België of van een opgelegd verbod van activiteit in België of als ze failliet wordt verklaard.

De wet van 12 juli 1976 voorzag voor de omstandigheden omschreven in artikel 26 van het decreet een tussenkomst van 700 miljoen euro voor het risico aardbeving en 280 miljoen euro voor het risico overstroming voor het Belgische grondgebied.

In de Vlaamse regelgeving treedt de Vlaamse Regering voor een bedrag van 100 miljoen euro per erkende algemene ramp op als waarborgfonds. Dit heeft geen weerslag op de premies gezien het om verzekeraars gaat in moeilijkheden en het bedrag van maximaal 100 miljoen euro dat wordt overgemaakt pro rata wordt verdeeld onder de gedupeerde van de verzekeringsmaatschappij.

Artikel 28

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 29

Wanneer verschillende verzekeraars naar aanleiding van eenzelfde erkende algemene ramp in penibele omstandigheden terecht komen zoals bedoeld in artikel 26 van het decreet, wordt de maximale tussenkomst van het waarborgfonds van 100 miljoen euro verhoudingsgewijs toegekend aan de diverse betrokken verzekeringsmaatschappijen.

Artikel 30

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 31

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 32

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 33

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 34

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

In kader van de principiële goedkeuring van het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 1995 houdende vaststelling van de regelen betreffende de werking en het beheer van het Vlaams Fonds voor de lastendelging (VFLD) op 16 oktober 2015, is opgenomen dat het VFLD de financiële gevolgen van rampen ten laste neemt. Normaal gezien is het percentage van de ten laste neming (van de hoofdsom) door het VFLD beperkt tot 50%. In tegenstelling tot deze algemene regel, zal het VFLD de financiële gevolgen van rampen volledig dekken.

Voor 2015 heeft het VFLD een budget van 12,7 mio € gekregen om deze extra lasten die voortvloeien uit de erkenning van algemene rampen en landbouwrampen op zich te kunnen nemen. In de begroting van het VFLD zal afzonderlijk over deze lasten gerapporteerd worden.

De wijzigingen ten overstaan van de wet van 1976 zorgen voor een aantal minder uitgaven. De hoegrootheid kan op voorhand niet ingeschat worden.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 24 juni 2016.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 8 juli 2016.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het besluit heeft een weerslag op de financiën van de lokale besturen, op personeelsvlak, en op het vlak van de werkingsuitgaven.

Om deze weerslag verder in kaart te brengen wordt het besluit ter advies aan de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten voorgelegd.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het besluit heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Er is een taal- en legistiek advies gevraagd en gekregen op 9 juni 2016.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van besluit houdende de uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest;
- 2° de minister-president te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

Bijlagen:

- Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 3 juni 2016 betreffende de tegemoetkoming voor schade, aangericht door algemene rampen in het Vlaamse Gewest
- het advies van de SERV
- het advies van de SALV
- het advies van de VVSG